

Sygn. akt III K 59/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Kinstler

Protokolant: Jarosław Kropiowski

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie

skazanego R. C.

wniosku z dnia 26 lutego 2013 r. (data wpływu)

o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania i stwierdzenia niewłaściwości

postanawia

I. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 19 czerwca 2012 roku w sprawie III K 57/12;

II. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Oleśnicy jako właściwemu;

III. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Piotra Włodarczyka z Kancelarii Adwokackiej we Wrocławiu kwotę 147,60 zł brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;

IV. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany R. C. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 57/12, Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 23/08, Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia w sprawie V K 39/09, Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 363/09, Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej w sprawie XII K 21/10 oraz Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 859/11.

R. C. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 28 lutego 2007 roku, w sprawie II K 427/06, za przestępstwa:

a) z art. 238 k.k. popełnione w dniu 5 czerwca 2006 roku - na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

b) z art. 238 k.k. popełnione w dniu 7 czerwca 2006 roku - na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

objęte karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 27 listopada 2009 roku zarządzone jej wykonanie, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono mu okres jego zatrzymania w dniach od 7 do 9 czerwca 2006 roku;

2/ Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 22 grudnia 2008 roku, w sprawie sygn. akt II K 23/08, za przestępstwa:

- a) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 29 czerwca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 29 czerwca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 29 czerwca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- d) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 1 lipca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- e) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 1 lipca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- f) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 1 lipca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- g) za przestępstwo z art. 238 k.k. popełnione w dniu 2 lipca 2006 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

objętych karą łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 28 marca 2012 roku zarządzone jej wykonanie, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono mu okres zatrzymania w dniu 2 listopada 2006 roku oraz okres tymczasowego aresztowania od 24 października 2008 roku do 22 grudnia 2008 roku;

3/ Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 15 kwietnia 2009 roku, w sprawie sygn. akt V K 39/09, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i inne popełnione w dniu 28 lutego 2007 roku - na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 12 grudnia 2011 roku zarządzone jej wykonanie;

4/ Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 20 lipca 2009 roku, w sprawie sygn. akt II K 363/09, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 30 stycznia 2009 roku - na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 19 grudnia 2011 roku zarządzone, przy czym na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego zatrzymania w dniu 30 stycznia 2009 roku;

5/ Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 25 lutego 2010 roku, w sprawie sygn. akt XII K 21/10, za przestępstwa:

- a) z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 26 do 27 lutego 2007 roku - na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 26 lutego 2007 roku - na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

objętych karą łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres 3 lat próby, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 14 listopada 2011 roku zarządzone jej wykonanie;

6/ Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 18 lipca 2011 roku, w sprawie II K 613/11, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 24 kwietnia 2011 roku - na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat;

7/ Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 23 sierpnia 2011 roku, w sprawie XII K 343/11, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w okresie od 24 do 27 stycznia 2011 roku - na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, przy czym na poczet orzeczonej kary zaliczono mu okres zatrzymania w dniach od 27 stycznia do 28 stycznia 2011 roku;

8/ Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 12 września 2011 roku, w sprawie II K 859/11, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 7 kwietnia 2011 roku na karę - 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 28 kwietnia 2011 roku;

9/ Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 czerwca 2012 roku, w sprawie III K 57/12, za przestępstwa:

- a) z art. 280 § 2 k.k. popełnione w dniu 25 sierpnia 2011 roku - na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- b) z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 września 2011 roku - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) z art. 229 § 3 k.k. popełnione w dniu 4 września 2011 roku - na karę 1 roku pozbawienia wolności,

objętych karą łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 4 września 2011 roku do 7 listopada 2011 roku.

Z danych zawartych w karcie karnej skazanego oraz z załączonych akt spraw wynika, że R. C. został kolejno skazany wyrokami sądów rejonowych, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 czerwca 2012 roku w sprawie III K 57/12.

Analizując konfiguracje zapadłych wobec R. C. orzeczeń, wskazać należy, że kara wymierzona przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie podlega łączeniu z karami wymierzonymi przez wymienione powyżej Sądy Rejonowe. Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Warunkiem orzeczenia kary łącznej jest ponadto wymierzenie za przestępstwa kar tego samego rodzaju lub innych podlegających łączeniu.

Pierwszą przesłanką, która otwiera drogę do połączenia kar, jest specyficzna korelacja czasowa między popełnieniem kolejnych czynów a momentem zapadnięcia pierwszego orzeczenia co do któregośkolwiek z nich. Wyrok łączny może obejmować kary za kilka przestępstw, które jednak zostały popełnione zanim zapadł wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Dodatkowo w judykaturze stanowczo przesądzone, że podana wyżej przesłanka powinna być traktowana ściśle, a zatem niezależnie od tego, czy konfiguracja połączonych kar jest bardziej lub mniej korzystna dla skazanego. Punktem granicznym dla możliwości objęcia poszczególnych kar wyrokiem łącznym jest pierwszy chronologicznie wyrok, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005, sygn. akt I KZP 36/04, opubl. w OSNKW 2005/2/13). Rozwiązanie takie wyłącza jakąkolwiek dowolność przy łączeniu wymierzonych skazanemu kar, a także możliwość grupowania orzeczeń w sposób bardziej dla niego korzystny. Badając możliwość połączenia poszczególnych kar w wyroku łącznym, sąd zobowiązany jest do zbadania daty popełnienia poszczególnych przestępstw, ustawienia ich w chronologicznym porządku i postawienia granicy dla możliwości połączenia kar za nie wymierzone w postaci pierwszego wyroku zapadłego co do któregośkolwiek z nich.

Analizując zapadłe wobec R. C. wyroki, wskazać należy, że dają one możliwość połączenia kar pozbawienia wolności w trzech grupach.

Pierwszą grupę otwiera wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 427/06. Orzeczone nim kary łączą się z karami wymierzonymi wyrokami Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 23/08 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie XII K 21/10.

Następną grupę otwiera wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia w sprawie V K 39/09, którym wymierzona kara łączy się z karą wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 363/09, przy uwzględnieniu, że czyn z dnia 27 lutego 2007 roku ze sprawy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt V K 39/09, nie został popełniony zanim zapadł wyrok w sprawie Sądu Rejonowego w Oleśnicy, sygn. akt II K 427/06. Data czynu ze sprawy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. V K 39/09, nie została bowiem określona godziną. Odmiennie uznanie również nie zmienia konfiguracji możliwości połączenia kar w taki sposób, by do połączenia nadawała się kara wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 57/12.

Kolejną, ostatnią grupę otwiera wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie II K 613/11. Kara wymierzona tym wyrokiem łączy się z karami orzeczonymi wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. akt XII K 343/11 i Sądu Rejonowego w Oleśnicy, sygn. akt II K 859/11, przy uwzględnieniu przesłanki materialnoprawnej określonej w art. 85 k.k.

Zadaniem Sądu meriti będzie jednak ocena, czy kary wymierzone w tych sprawach po połączeniu w węzeł kary łącznej będzie można warunkowo zawiesić bądź orzec karę bezwzględnego pozbawienia wolności przy uwzględnieniu utrwalonego już orzecznictwa co do obowiązywania przepisu art. 89 § 1 a k.k. w związku z art. 4 k.k., mając na względzie, że czyny objęte wyrokami opisanymi w punktach 6, 7 i 8 zostały popełnione po 8 czerwca 2010 roku.

Analizując zapadłe orzeczenia, ustalono, że kary wymierzone przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie III K 57/12 nie łączą się w tej konfiguracji z żadną inną karą, a inna konfiguracja zgodnie z zasadą chronologii nie jest dopuszczalna. Wyrok łączny może obejmować kary za kilka przestępstw, które jednak zostały popełnione zanim zapadł wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Dodatkowo, w judykaturze stanowczo przesądzono, że podana wyżej przesłanka powinna być traktowana ściśle, a zatem niezależnie od tego, czy konfiguracja połączonych kar jest bardziej lub mniej korzystna dla skazanego, punktem granicznym dla możliwości objęcia poszczególnych kar wyrokiem łącznym jest pierwszy chronologicznie wyrok, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005, sygn. akt I KZP 36/04, opubl. w OSNKW 2005/2/13). Rozwiązanie takie wyłącza jakąkolwiek dowolność przy łączeniu wymierzonych skazanemu kar, a także możliwość grupowania orzeczeń w sposób bardziej dla niego korzystny. Badając możliwość połączenia poszczególnych kar w wyroku łącznym, Sąd zobowiązany jest do zbadania daty popełnienia poszczególnych przestępstw, ustawienia ich w chronologicznym porządku i postawienia granicy dla możliwości połączenia kar za nie wymierzone w postaci pierwszego wyroku zapadłego co do któregośkolwiek z nich. Wyrok łączny może obejmować kary za kilka przestępstw, które jednak zostały popełnione zanim zapadł wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Właściwość Sądu Okręgowego uzasadniona jest, jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu (art. 569 § 2 k.p.k.). Sąd miał na względzie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie I KZP 32/06, zgodnie z którym, jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że tylko wyrok albo wyroki tego sądu nie spełniają warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami, orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich wydaje wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do wydania wyroku łącznego, umarza postępowanie (art. 572 k.p.k. - OSNKW 2007/1/3, Biul. SN 2007/1/26, Prok. i Pr. - wkł. 2007/4/14). W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Najwyższy wskazuje jednak, że obowiązek ten nie dotyczy sytuacji, gdy taka konkluzja kształtować się będzie już w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.). W tym bowiem przypadku dopuszczalne jest umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok sądu wyższej instancji, a w pozostałym zakresie przekazanie sprawy wg właściwości rzeczowej. Podobne stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2006 r., w sprawie II A Kz 106/06: „Gdy okazało się, że postępowanie o wyrok łączny obejmujące skazanie także przez Sąd Okręgowy podlega umorzeniu, a do połączenia zostają wyroki sądów rejonowych, trafnie postąpiono, umarżając postępowanie o wyrok łączny i przekazując sprawę według właściwości odpowiedniemu sądowi rejonowemu (art. 35 § 1 k.p.k. i art. 569 § 1 k.p.k.). Odmiennie postąpienie skutkowałoby wydaniem wyroku łącznego przez sąd niewłaściwy rzeczowo i miejscowo (art. 569 § 2 k.p.k.).”

Mając powyższe na uwadze, Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie III K 57/12. Z uwagi na to, że ostatni z wyroków został wydany przez Sąd Rejonowy w Oleśnicy w sprawie II K 859/11, Sąd Okręgowy – zgodnie z dyspozycją art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. – przekazał sprawę do rozpoznania temu sądowi jako właściwemu.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu obrońcy skazanego adw. Piotra Włodarczyka z Kancelarii Adwokackiej we Wrocławiu kwotę 147,60 złotych brutto tytułem wynagrodzenia na mocy z art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze zgodnie z dyspozycją przepisu § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348).

Kosztami postępowania związanymi z wydaniem wyroku łącznego Sąd obciążył Skarb Państwa.